

Боже, який біль... Юні, їм жити й жити. Прощаються з Андрієм Михальчуком та Олексієм Соколовським

- 23 липня 2022 р.

- «Споживай з Богом, наш дорогий, мужній хлопчику. Тобі б ще жити і радіти життю. Недолубив... Недоробив... Недограв... Боляче, сумно і тяжко. Вічна пам'ять і царство небесне Твоїй невинній душі. Співчуття рідним».
- «Господи, навіть не піднімається рука писати «вічна пам'ять» тобі. Як же важко відпускати вас, хороші наші. Як же важко змиритися тільки з думкою, що не буде дорогих серцю людей. Плачу, ридаю. Біль розриває душу...»

Знову чорний день для Кременеччини — 23 липня земляки зустріли тіла своїх Героїв, які загинули на сході ще 9 липня.

Траурний кортеж із тілами загиблих Олексія та Андрія рухався Кременцем. Обабіч дороги люди на колінах і з лампадками в руках востаннє дякували хлопцям за захист. І молились за спокій їхніх душ, коли на Майдані Волі обом віддавали останні військові почесті...

Цього ж дня в селі Великі Млинівці Кременецької громади в останню путь проведуть Олексія Соколовського. Заупокійна Служба та поховання Андрія Михальчука відбудеться в селі Ридомиль Почаївської громади.

Недолюбив... Недоробив... Недограв...

— Щирі співчуття рідним і близьким загиблих! — каже голова Кременецької громади Андрій Смаглюк. — Вічна пам'ять і слава Героям, воїнам Збройних сил, які віддали своє життя за те, щоб мирним стало небо над нашою рідною Україною! Герої не вмирають, вони продовжують боронити нас з небес! Слава Україні!

З сумом у молитві вшановує вірних синів України, що поклали своє молоде життя за наше мирне майбутнє, уся Кременеччина.

— Сьогодні наш Ридомиль в скорботі. Виконуючи свій громадянський обов'язок, на Донеччині, в боротьбі з російським окупантом, загинув військовослужбовець ЗСУ Михальчук Андрій Петрович! — написала

депутатка Кременецької районної ради Анна Бас. — Вічна тобі слава, Андрійку! Хай Господь прийме твою душу в свої обійми! Всім рідним — глибокі співчуття і низький доземний уклін за ГЕРОЯ!

«Споживай з Богом, наш дорогий, мужній хлопчику. Тобі б ще жити і радіти життю, — **Татьяна Свиріденко**. — Недолюбив... Недоробив... Недограв... Боляче, сумно і тяжко. Вічна пам'ять і царство небесне Твоїй невинній душі. Співчуття рідним».

Біль розриває душу...

Мама 31-річного кременчанина Олексія Соколовського до останнього не вірила, що її сина немає серед живих. Хлопця довго шукали і вірили, що він зник безвісти, але обов'язково дасть про себе знати. На жаль, дива не сталося.

Олексія на Кременеччині знали як вправного футболіста, котрий спершу виступав за ФК «Кременець-Академія», а останні роки грав за футбольну команду «Арсенал» з Білокриниці, що поблизу Кременця.

«Наш футболіст, наш герой. Соколовський Олексій. 1991 р.н. Царство тобі небесне. Ніколи тебе не забуду. Завжди сміялися, їздили на рибалку. Вічна пам'ять», — написав у Фейсбук очільник команди «Арсенал» Руслан Тарківський.

— Льоша! Друже! Ну як же так? — біль кременчанки Аліни Грещук неможливо осягнути. Її племінник Андрій Мельничук загинув на сході 25 травня. Зараз нова втрата — друг Олексій. — Ми ж не так давно переписувалися, ти співчував нашому горю і просив триматися... Казав, що не можеш повірити... А зараз я не можу... Вічна і світла тобі пам'ять! Споживай з миром!

«Господи, навіть не піднімається рука писати «вічна пам'ять» тобі. Скільки міг прожити, підтримати рідних, радувати, але в злючої смерті немає жалю, — написала бабуся загиблого Андрія Мельничука **Зинаида Грищук**. — Косить і косить наших дітей, завдаючи невимовного болю. Як же важко відпускати вас, хороші наші. Як же важко змиритися тільки з думкою, що не буде дорогих серцю людей. Плачу... ридаю. Біль розриває душу. Нехай Господь оселить тебе там, де праведні спочивають. Спи спокійно, Олексію. Нехай ніщо більше не тривожить твій сон. Нехай земля тобі буде пухом, а пам'ять світлою. Сердечне співчуття рідним!»

— Невимовний біль та величезна втрата... Захищаючи незалежність та недоторканість України, загинув Соколовський Олексій, випускник Кременецької загальноосвітньої школи-інтернату I-III ступенів 2008 року, — колектив Волинського ліцею імені Нестора Літописця висловив щирі

співчуття родині загиблого героя. — На жаль, словами важко загоїти в серці болючу рану втрати. Адже смерть найріднішої людини – велике випробування. В цю гірку мить поділяємо горе Вашої сім'ї та разом з Вами схиляємо голову в глибокій скорботі...

Вічна пам'ять і слава українським воїнам, які захищали Батьківщину та кожного з нас!

Редакція висловлює щирі співчуття рідним, друзям, землякам з Кременеччини, побратимам та всім, хто втратив дорогих людей. Вічна пам'ять, шана і слава вам, Герої...

<https://te.20minut.ua/Podii/bozhe-yakiy-bil-yuni-yim-zhiti-y-zhiti-proschayutsya-z-andriem-mihalch-11637292.html>

Кременеччина провела в останню путь Героїв російсько-української війни Андрія Михальчука та Олексія Соколовського

23.07.2022

Сьогодні Кременеччина провела в останню путь загиблих воїнів: Андрія Петровича Михальчука, 1992 року народження, жителя с.Ридомиль Почаївської міської територіальної громади та Олексія Володимировича Соколовського, 1991 року народження, жителя м.Кремененця Кременецької міської територіальної громади.

Кулеметник 3 стрілецького відділення 3 стрілецького взводу 4 стрілецької роти 2 стрілецького батальйону військової частини А0998 Михальчук Андрій Петрович та старший водій кулеметного взводу 2 стрілецького батальйону військової частини А0998 Соколовський Олексій Володимирович загинули внаслідок ракетного удару 09 липня 2022 року в районі населеного пункту Часів Яр Донецької області.

...Харизматичний, душа компанії, відомий баскетболіст району...

Дбайливий син, люблячий чоловік і батько двох маленьких донечок – так відгукуються про Андрія односельчани.

Тепер твій голос підноситиме молитви за Україну в небесному хорі... Олексій - відомий футболіст району, добрий, порядний, товариський, щирий патріот... З початком повномасштабного вторгнення рашистів в Україну добровільно пішов у районний територіальний центр комплектування та соціальної підтримки (військкомат), не маючи військового досвіду.

Достойні військовослужбовці, готові взяти на себе усю повноту відповідальності в будь-яких умовах бойової обстановки, наші Захисники були вірними своїй Батьківщині і Присязі до останнього подиху.

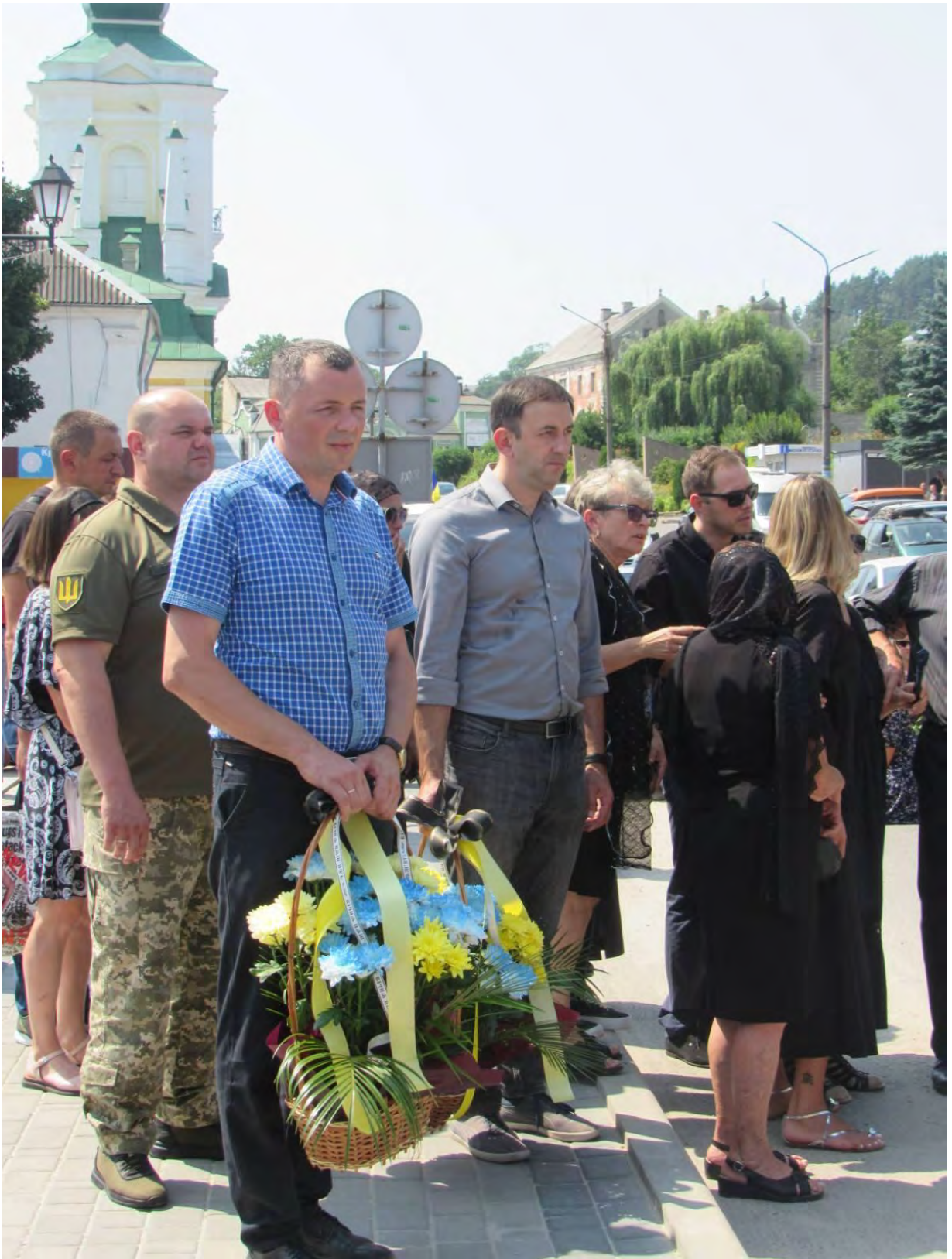
Вшанувати пам'ять воїнів прийшли сотні мешканців району, представники органів місцевої виконавчої влади та місцевого самоврядування військовослужбовці та бойові побратими.

Простіть, Солдати, що не вберегли Вас... Дякуємо Воїнам за жертвовність задля Перемоги.

Висловлюємо щирі співчуття рідним, близьким, друзям та побратимам Героїв.

Вічна пам'ять, шана і слава захисникам України!

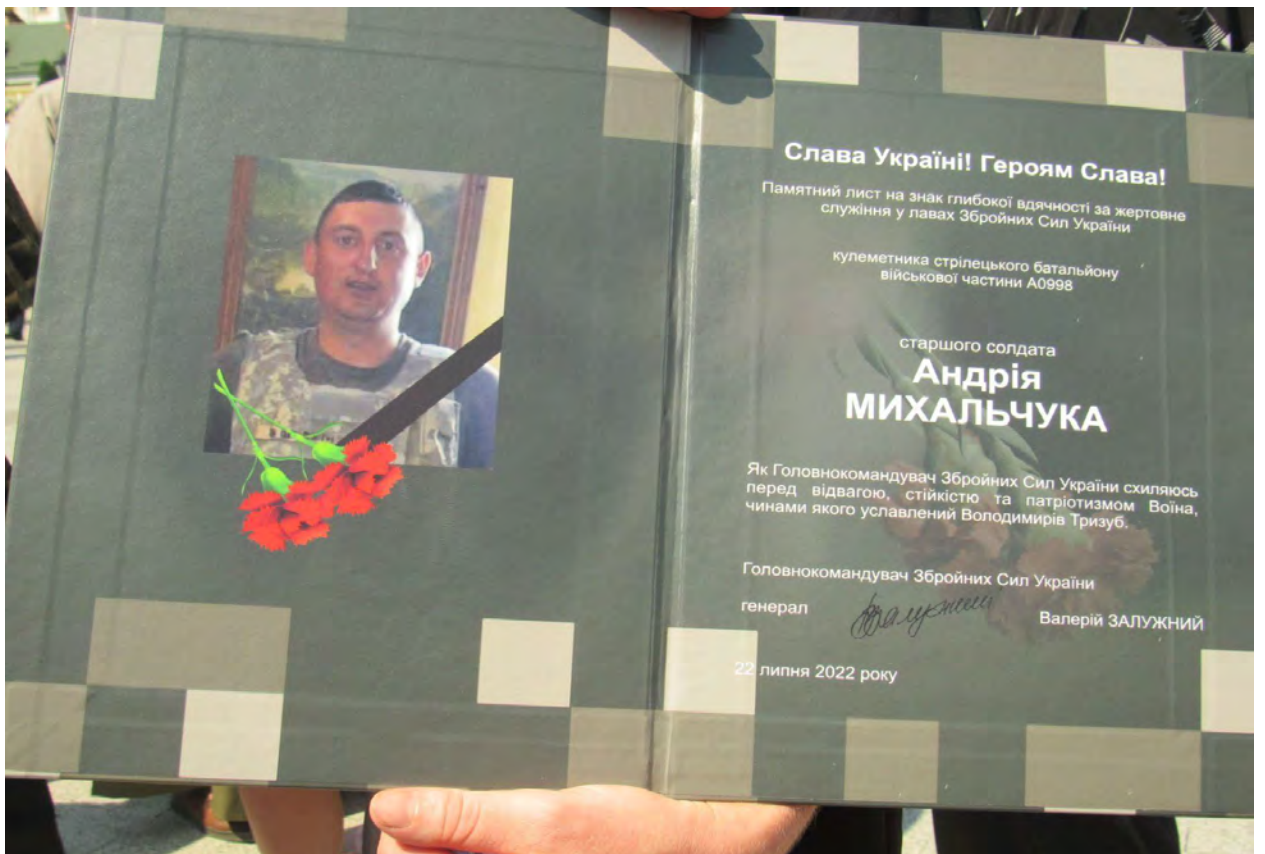

https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=823352345706696&id=100040958133070

На Кременеччині провели в останню дорогу молодих захисників України Андрія Михальчука та Олексія Соколовського

24.07.2022

Сонячний літній день 23 липня на Кременеччині був огорнутий чорною печаллю. Тут попрощалися з двома молодими захисниками України Андрієм Михальчуком із села Ридомиль Почаївської громади та Олексієм Соколовським, жителем Кременця. Андрію у червні виповнилося 30 років, Олексію було на рік більше.

Кулеметник 3 стрілецького відділення 3 стрілецького взводу 4 стрілецької роти 2 стрілецького батальйону Михальчук Андрій Петрович та старший водій кулеметного взводу 2 стрілецького батальйону Соколовський Олексій Володимирович загинули внаслідок ракетного удару ворога 9 липня в районі населеного пункту Часів Яр на Донеччині.

Сотні людей заповнили Майдан Волі у Кременці, аби віддати шану Героям. Після спільної молитви остання дорога Героїв пролягла до місця вічного спочинку.

У селі Ридомиль відбулося прощання та заупокійна служба за Андрієм Михальчуком. За Олексієм Соколовським у Млинівцях біля Кременця.

В Андрія Михальчука сирітками залишилися двоє маленьких донечок: старшенькій три роки, молодшій – чотири місяці. Їх вже ніколи не обіймуть міцні татові руки. Ніколи більше Андрій не пригорне молоду дружину, яка так рано стала вдовою. Не втішить літню маму...

Харизматичний, душа компанії, відомий баскетболіст району... Дбайливий син, люблячий чоловік і чудовий батько двох маленьких донечок – так відгукуються про Андрія односельчани.

– Сьогодні наш Ридомиль в скорботі. Виконуючи свій громадянський обов'язок, на Донеччині, в боротьбі з російським окупантом, загинув військовослужбовець ЗСУ Михальчук Андрій Петрович, – написала депутатка Кременецької районної ради Анна Бас – Вічна тобі слава, Андрійку! Хай Господь прийме твою душу в свої обійми! Всім рідним — глибокі співчуття і низький доземний уклін за Героя!

...Закам'яніло серце від страшного болю,
Ми помстимось за тебе, наш Герою!
От тільки як тій матінці вклонитись,
І що сказати?
Як дружині й діткам в очі подивитись?
Навколішки, моє заплакане село,
Стрічає сина, що вернувся додому,
Схилились верби, сколихнувся ставок.
Тебе везуть вже рідними стежками.
За кожен сантиметр нашої землі,
За материнські та батьківські сльози,
За те, що не дожив, недолюбив, недокохав....
Ми помстимось, за тебе, наш Герою!
І плаче небо, плаче все село,
Тобі б ще жити, мріяти, творити.
Ти все віддав, щоб вільними були,
Ми, українці – нація Героїв!
Прощай! І небо нам тримай,
Хай українське сонце сходить зранку!
Ми не забудем, подвиг збережем!

(Анна Бас).

Олексія Соколовського на Кременеччині знали як вправного футболіста, котрий спершу виступав за ФК «Кременець-Академія», а останні роки грав за футбольну команду «Арсенал» з Білокриниці, що поблизу Кременця.

«Наш футболіст, наш герой. Соколовський Олексій. 1991 р.н. Царство тобі небесне. Ніколи тебе не забуду. Завжди сміялися, їздили на рибалку. Вічна пам'ять», – написав у фейсбуці очільник команди «Арсенал» Руслан Тарківський.

Олексій був справжнім патріотом, товариським, щирим. ... З початком повномасштабного вторгнення рашистів в Україну добровільно пішов у військкомат, не маючи військового досвіду.

Мама Олексія до останнього не вірила, що її сина немає серед живих. Хлопця довго шукали і сподівалися, що він зник безвісти, але обов'язково подасть про себе вістку. На жаль, дива не сталось.

– Господи, навіть не піднімається рука писати «вічна пам'ять» тобі. Скільки міг прожити, підтримати рідних, радувати, але в злючої смерті немає жалю, — написала бабуся загиблого Андрія Мельничука, товариша Олексія, Зінаїда Грищук.- Косить і косить наших дітей злюча смерть, завдаючи невимовного болю. Як же важко відпускати вас, хороші наші. Як же важко змиритися тільки з думкою, що не буде дорогих серцю людей. Плачу... ридаю. Біль розриває душу. Нехай Господь оселить тебе там, де праведні спочивають. Спи спокійно, Олексію. Нехай ніщо більше не тривожить твій сон. Нехай земля тобі буде пухом, а пам'ять світлою. Сердечне співчуття рідним!

Андрій з Олексієм були кращими. Обидва – мужні, талановиті, красиві, добрі, порядні... Тепер вони разом десь там, у Вічності, оберігатимуть своїх рідних, Україну і нас з вами з небес. Пам'ятаймо, якою ціною дається наша перемога! Вічна пам'ять Героям!

<https://nday.te.ua/na-kremenechchyni-provely-v-ostannyu-dorohu-molodyh-zahysnykiv-ukrajiny-andriya-myhalchuka-ta-oleksiya-sokolovskoho/>